

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Arkivkode: 431.10
Dato: 030910
Saksnr: 2010 03011-

Kirkeveien 166 (bygning 48)
N-0407 Oslo
Tlf.: +47 22 59 55 00
Faks: +47 22 59 55 01
e-post: postmottak@nkvts.unirand.no
Org. nr.: 986 304 096

112

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Barne- og ungdomsavdeling
Postboks 8036 Dep.
0030 OSLO

Oslo 31.08.10

Høringsuttalelse

Høring – NOU 22:2009 Det du gjør, gjør det helt. Bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge

Vi viser til departementets brev av 19. april 2010 vedrørende ovennevnte høring.

Vårt hovedinnspill mot utvalgets utredning er at vi savner *et større fokus på tiltak som kan bidra til å styrke samarbeidet mellom de tjenester som jobber for å ivareta barnas behov (barnetjenester), og de instanser som er rettet mot barnas foreldre (voksnetjenester).*

NKVTS er en institusjon som driver kunnskapsutvikling om den gruppen barn og ungdom som blir utsatt for vold og andre former for traumatiserende hendelser. Vår erfaring er at det veldig ofte er omfattende voksenproblematikk (rus, psykiske vansker og/eller andre livsbelastninger) som ligger til grunn når barn rammes av traumatiserende hendelser. Dette kan enten være ved at barna rammes direkte av vold, seksuelle overgrep eller andre former for omsorgssvikt av foreldrene, eller mer indirekte ved at de er vitne til vold mot sine omsorgsgivere eller utsettes for farlige situasjoner på grunn av manglende oppfølging. I disse tilfellene vil både barna og foreldrene ofte ha behov for hjelp og oppfølging fra ulike tjenestegivere. Som regel vil barneverntjenesten være en sentral bistandsyter i disse familiene, men også psykisk helsevern for barn og unge er hyppig involvert. I mange saker vil foreldrenes problematikk være kjent, og da er ofte psykisk helsevern for voksne, rusomsorg, NAV og andre instanser også involvert, men i en del saker står foreldrene uten kontakt med hjelpeapparatet når barnet henvises til en hjelpeinstans.

Utvalget berører denne gruppen barn og unge spesifikt i avsnittene 2.6.4 (Krisesentrene), 2.6.5 (Andre tilbud til voldsutsatte barn og unge) og 2.6.8 (Styrket innsats overfor pasienters barn). I forhold til barn som oppholder seg på krisesentre blir det vist til krisesenterloven (vedtatt 1. juni 2009) som gir kommunene ansvar for at barna på krisesentre får oppfylt de rettigheter de har etter annet lovverk. I avsnitt 2.6.5 beskrives det opprettelse av barnehus, som har som spesifikk målsetting å koordinere tilbudet til barn som er utsatt for vold og seksuelle overgrep. I tillegg beskrives det tilbud til incestutsatte barn og unge i form av egne sentra og hjelpetelefoner. Når det gjelder gruppen barn av psykisk syke, vises det i avsnitt 2.6.8. til lovendring vedtatt 18. juni 2009 som pålegger helsepersonell å bidra til å ivareta mindreårige barn som er pårørende. I dette ligger

det at helseinstitusjoner i nødvendig utstrekning skal ha barneansvarlig personell med ansvar for å fremme og koordinere helsepersonells oppfølging av denne gruppen barn.

NKVTS mener de ovennevnte lovendringene er gode tiltak for å bidra til bedre oppfølging for både barna og foreldrene, men vi stiller spørsmål ved om disse er tilstrekkelige til å sørge for et godt samarbeid i disse sakene.

Ett forslag kan være å prøve ut en ordning med utvidelse av mandatet til psykisk helsevern for barn og unge til i større grad også gjelde foreldres psykiske vansker. I utvalgets beskrivelse av det eksisterende tilbudet (avsnitt 2.7.2) kommer det frem at det er langt fler barn og unge med psykiske vansker som mottar behandling i spesialisthelsetjenesten enn fra kommunale tjenester. Vi mener derfor at en endring i mandat først og fremst bør prøves ut i spesialisthelsetjenesten.

Et slikt forslag må utredes nærmere. Slik vi ser det, vil dette kunne være et viktig virkemiddel for å styrke samarbeidet mellom voksen- og barnefeltet, særlig ved at kunnskap om de ulike områdene i større grad blir delt.

I tillegg har vi noen konkrete kommentarer til utvalgets forslag til tiltak:

6.2 Koordinerende tiltak

NKVTS stiller seg bak ovennevnte forslag.

6.3 Bedret tilgang til psykisk helsehjelp for barn og unge der de bor

NKVTS stiller seg bak ovennevnte forslag. Dette vurderes som et viktig tiltak for å kunne tilby hjelp i en tidlig fase, noe som også vil være viktig i forhold til å kunne forebygge senere vansker.

6.4 Tidlig innsats

NKVTS støtter dette forslaget og foreslår at sjekklisten også omfatter traumatiske hendelser som vold og overgrep.

6.6 Barnevernsloven som rettighetslov

NKVTS stiller seg bak dette forslaget.

6.7 Samordning av lovverk

NKVTS stiller seg bak dette forslaget.

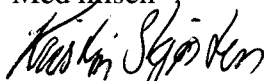
6.8 Nærmere om taushetsplikten

NKVTS stiller seg bak dette forslaget.

6.9 Finansieringsordninger

NKVTS stiller seg bak dette forslaget.

Med hilsen

Kristin Skjorten
Seksjonsleder, dr. philos

Silje Mørup Ormhaug
Psykolog, Ph.d.-stipendiat

